

KARANG-SZÓ

Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és
a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja
IX. évfolyam, 6. szám, 2010. Karácsony

**„Mert az emberek csak
tévelyegnek, ha te égi
fényed nem vezérli őket:
Jöjj el, édes Üdvözítőnk!”**

Ez az ősi adventi énekünk arról az általános emberi tapasztalatról beszél, hogy szükségünk van valakire, aki világosságot hoz, utat mutat a mai zűrzavaros, ködös világunkban. Sőt nem csak ezt, hanem ami a legtöbb: üdvösséget és megváltást ad. Ez jó gondolat arra, hogy ebből kiindulva megfogalmazzuk Karácsony üzenetét.

Mit hozott nekünk a Megváltó?

Reményt. Ez ma a legnagyobb hiánycikk. Jellemző ránk a sötétben látás, panaszkodás, reménytelenség. Pedig igaza lehet annak a filozófusnak, aki kijelentette: „Láttam katonákat. Három hétig kibírták élelem nélkül. Láttam sivatagi utazókat. Három napig kibírták víz nélkül. De remény nélkül három percig sem bírja ki az ember.”

Jean Paul Sartre, francia író német hadifogságban írta meg Karácsonyi misztériumjátékát. Fogolytársai elő is adták a lágerben. A történet Betlehemben játszódik Jézus születésének idején. Betlehem bírója, Barjona elkeseredésében megesketi a férfiakat, hogy nem nemzenek többé gyermeket. Így tiltakoznak a kegyetlen sors ellen. A második felvonásban Barjona felesége, Sára, tudtára adja férjének, hogy gyermeket vár.

A bíró rá akarja venni feleségét, vetesse el. A harmadik felvonásban angyalok hírül adják a pásztoroknak: megszületett a Messiás. Betlehem megindul a barlangistálló felé. Barjona elhatározza, hogy megöli a Gyermeket. Az egyik napkeleti bölcs megmagyarázza neki: ha Isten Egyszülött Fia beleszületett a földi létbe, akkor az életnek kell, hogy legyen értelme. Akkor van remény az ember számára. Barjona leborul karját és leborul a jászol előtt. Sárát is arra buzdítja, szülje meg gyermeküket. Az utolsó szavak a reményt hirdetik a foglyoknak: „Örüljete, bajtársaim, mert karácsonykor kigyulladt a remény csillaga a sebesülteknek, foglyoknak, minden jóakarátú embernek!”

A remény azt jelenti: van értelme az életnek. A bajok, tragédiák, kudarcok ellenére érdemes élni. Ezt a reményt karácsony hozta el nekünk. A Mindenható Istennél ugyanis nem feltételezhetünk értelmetlenséget. Ha ezt a világot nem lett volna érdemes megteremteni, akkor az Isten nem teremtette volna meg. Ha ezt a földi életet nem lenne érdemes leélni, akkor Isten nem született volna bele a mi történelmünkbe. Amikor Jézus vállalta sorsunkat, ezzel igazolta, hogy Ő olyan fantáziát lát az emberi életben, amelyet érdemesnek tart magára venni. Méghozzá olyan életet vett magára, amely Betlehemben egy istállóban kezdődött és a Kálvárián a kereszten végződött. És erre utolsó percében nem azt kiáltotta: „Kár volt!”, hanem azt, hogy „Beteljesedett!” Vagyis életéből nem hiányzik semmi, teljes.

Sokan ennek ellenére legyintenek: „Ugyan mi változott Krisztus születése óta? Ma is van betegség, nyomor, igazságtalanság, háború.”

És mégis. Valami lényegesen megváltozott.

A fogorvosi váróban dagadt arccal ül a sok beteg. Az asszisztens nő megjelenik az ajtóban, megrázza fejét és azt mondja: „Menjenek haza. Semmi értelme a várakozásnak. A doktor úr ma nem rendel!” A rendelő ajtaja becsukódik. Kész. Vége. Nincs több remény. De lehetséges egy másik változat is.

folytatva a 2. oldalon

Fehér köpenyében maga az orvos lép be. Mosolyogva bólint: „Tudom, hogy rosszul érzik magukat. De nyugodjanak meg. Mindenki sorra kerül. Ma este fájdalom nélkül megy haza mindegyikük.” Most már nyitva marad az ajtó. Van remény. A szenvedő várakozók tudják, hogy eljön számukra a szabadulás. – Az első karácsonykor belépett az emberiség várótermébe a Nagy Orvos. És Betlehem óta minden betegségre van orvosság. Minden sötétségre gyúlt világosság. És minden kilátástalan helyzetben van remény.

Mit hozott nekünk a Megváltó?

Jövőt. Kolbe atya a bunkerben hallotta, hogy a rabok sírtak, kiáltoztak, panaszkodtak: „Elvesztettük a hazánkat, szeretteinket, javainkat és most életünket is elveszítjük. Vége mindennek.” Egy nyugodt ember van közöttük: a pap. Szólni kezd hozzájuk: „Gondoljatok arra: Nekünk van egy hazánk, amit nem veszítettünk el: az égi haza. Van egy Atyánk, a Mennyei, aki vár ránk. Vannak javaink, amelyeket rozsda és moly nem emészt meg. És van egy életünk, amely örök. Isten megígérte ezt a jövőt, amely ránk vár. Ő nem csap be minket.” A rabok megkérdezték: „Honnét merítetted az örök jövőbe horgonyzó biztonságod?” „2000 éve eljött közénk Valaki. Megszületett köztünk, tanított minket. Alagútnak nevezte ezt a bunkert, ahonnét Ő maga vezet majd országába.” És a foglyok megváltoztak. A kétségbeesést felváltotta a remény, a retteget a nyugalom, a félelmet a bátorság, a földi értékekbe való kapaszkodást az égi ország várása. Karácsony óta mi az abszolút jövőben bízunk!

Mit hozott nekünk a Megváltó?

Életcélt. Egy magazin riportere interjút készített a punkok ideológusával: mit tartanak az élet értelmének? „Azt, hogy nincs értelme.” Az atomháborút úgysem lehet elkerülni. A világ öngyilkosságra készül. Nincs értelme sem a tiltakozásnak, sem a politizálásnak. Nem érdemes tanulni, sem dolgozni. Nincs jövő, nem lebeg előttünk cél. Olyan az életünk, mint Sziszifusznek a munkája. Nagy követ kellett felgörgögtetnie a hegyre, de a cél előtt mindig visszazuhan a völgybe. Az élet küzdelem, de nem jutunk célba. Kerekes Károly zirci főapát versben fogalmazza meg karácsony bölcsességét számunkra, a betlehemi kis Jézust szólaltatja meg, aki elárulja megtestesülésének igazi okát: Arról beszél nekem a betlehemi éj, hogy nagyon értékes lehet az életünk. // Hisz érte földre szállt a Második Személy, a Fiú Isten, s így szólt nekünk: // Mit gondolsz, otthagynám én mennyországomat, ha nem tudnám, hogy arcod mily nemes. // Oly szép a

föld, az emberek és a gondolat, karácsonyból tudd meg, hogy élni érdemes!

Papini Krisztus története végén megható imával fordul Jézus felé: Szükségünk van rád, csak rád és senki másra. Azoknak is, akik tudják, még inkább, akik nem tudják.

Szükségünk van a Megváltóra, Jézus Krisztusra, és azt kívánom minden kedves olvasónak, hogy fedezze fel magában ezt a szükségét, és jusson el ahhoz, aki ezt a szükségét be tudja tölteni: Jézus Krisztushoz.

Áldott, békés karácsonyi ünnepeket kívánok!

Salamon László esperes-plébános

Adventi lelkigyakorlat

Dr. Balogh József főiskolai tanár, Szeged-móravárosi plébános tartott adventi lelkigyakorlatot templomunkban december 9. és 11. között, az esti szentmisék keretében.

Az első este Keresztelő Szent János személyén keresztül az Istennel való kapcsolatunkról hallottunk elmélkedést. A második alkalommal Szűz Mária volt az érdeklődésünk homlokterében, és az egyház titkában próbáltunk elmélyülni, melynek jó tagjai akarunk lenni. Az adventi előkészület harmadik napján az atya Szent Józsefet állította a lelkünk elé, és az imádság fontosságáról szólt. A következőkben röviden idézünk az elmélkedésekből, amely teljes terjedelemben meghallgatható honlapunkon.

Első nap

„Keresztelő Szent János Jézus előhírnöke volt, akinek egy igen fontos szerep jutott: előkészíteni a népet az Üdvözítővel való találkozásra. Feszültségekkel terhes, várakozásokkal, vágyakozásokkal teli időszakban kezdte hirdetni, hogy közeleg az Üdvözítő, közeleg a Megváltó. Ha a mai világba tekintünk, a mi mostani helyzetünkre, akkor mi is elmondhatjuk, hogy nagy-nagy várakozásokban élünk, akár az elmúlt két-három

évtizedben is. Vajon teljesült-e a vágyakozásunk? Vajon Isten milyen helyet foglal el ma a világban? Úgy tűnik, hogy a mai világ nem nagyon akarja megismerni őt, nem nagyon törődik vele. Azt persze tudjuk, hogy nagyon fontos előzményei voltak ennek. Istent azzal gyanúsították, hogy ő egy zsarnok, hogy elveszi az ember szabadságát. Meggyanúsították, mintha ő az ember ellen lenne. És tudjuk, hogy a gyanú bizony nagyon sok ember szívébe befészkelte magát. És nem mertek Istenhez úgy közeledni, ahogy kellett volna.

Látjuk, Isten úgy mutatkozik meg, mint aki szabadítóként jön, aki a mi oldalunkon áll, akinek az az érdeke, hogy velünk legyen. Ez a találkozás nem nyomorba dönteni, nem kizsákmányolni akar, hanem fölemelni. Keresztelő János tehát, amikor beszél Istenről, hogy a közelben van, hogy el akar jönni, hogy közelebb legyen még inkább az emberekhez, akkor erre utal, hogy nyitottak legyenek az emberi szívek egymás iránt, mert Isten igazán így tud elérkezni hozzánk.

Isten az ő nagyságát abban mutatja meg, hogy mintegy maga ellen fordul, csakhogy mellénk állhasson. És bennünket is erre hív. Ismerjük ilyenek őt. Fogadjuk el ilyenek őt, hogy valóban mi értünk van. Engedjük, hogy hasson ránk az ő igéjében, hasson ránk az imádságban. És miután így találkozunk, részesedünk az ő életéből, akkor ezzel a derűvel, ezzel az örömmel adhatjuk őt mindenekelőtt a szeretetünkkel és a megértésünkkel, és ha kell, akkor a szavainkkal testvéreinknek, hiszen igazán minden ember a szíve mélyén arra vágyik, hogy Istent megismerje, hogy hallja, hogy Isten szereti őt, és ebben a szeretetben megerősödjön.”

Második nap

„A mai alkalommal szintén egy adventi személyt állítunk a szemünk elé, Szűz Máriát, Jézus és az egyház anyját. Érdemes ezzel az egyház szóval egy kicsit szembe néznünk, mivel gyakran elhangzik az a vád, hogy az egyház az teljesen a múltban gyökerezik, a haladás ellensége. Vajon tényleg, mi, akik az egyházhoz tartozunk, ilyen maradiak vagyunk? Ellene vagyunk a haladásnak? Mi történik a természettudomány és az egyház kapcsolatában? Azt látjuk, hogy a papok között bizony nagyon jó, híres felfedezők, kutatók, tudósok vannak. Az egyház nyitotta az első népkonyhát, az első szakközépiskolát, az első kórházat, az első egyetemet, mindezekben ott volt elsőként. Akkor mégis honnan jön ez az ellentét állítása a tudomány és az egyház között? Ha jobban megvizsgáljuk, akkor kiderül, hogy a tudósok, akik valami újat meglátnak, nem az egyház ellen vannak elsősorban, hanem a korabeli gondolkodás ellen, a korabeli világszemlélet ellen. Az egyház nagyon is a haladás, a fejlődés pártján áll. Csak tudjuk, hogy az egyház éppen azért, mert össze akar fogni bennünket, kapcsolatokat épít közöttünk, hát ez az, ami

bizonyos elemeknek, irányoknak nem nagyon tetszik. Máriára tekintve láthatjuk az elsőket, az egyházban az első, és hálás szívvel fogadhatjuk, hogy egy ilyen példaképet és anyát kaptunk Jézustól, akiben látjuk, hogy mit is jelent igent mondani Istennek, ez mennyire közösségbe vonja őt Istennel, a Fiúval, a Szentlélekkel, és hálásak vagyunk, hogy minket is be akar vonni ebbe a közösségbe, ebbe a valóságba. Az egyház mi vagyunk, meg a Szentlélek, meg az Úr Jézus. És mi megpróbáljuk ezt az egyházat minden gyarlósága ellenére szeretni. És egyre jobban megélni azt a parancsot, amit Jézus speciálisan adott nekünk, hogy szeressük egymást.”

Harmadik nap

„A mai estén Szent József áll előttünk, nem csak szobor formájában, hanem a lelkünk elé is próbáljuk őt állítani, és egy nagyon fontos és nehéz témakörben csak éppen fölillantunk néhány valóságot, ez pedig az imádság.

Mi szükséges az imádsághoz? Mindenekelőtt idő. Időt adni Istennek. És bizony nem könnyű időt adni Istennek, mert annyi mindent meg kell csinálni. Miben segíthet nekünk Szent József? Ő az a személy a Bibliában, aki nem szól egy szót sem. De szavainál jobban beszélnek a tettei. Látja Mária gyarapodását, és nem érti, hogy mi történt. És ő az, akihez az angyal eljön álmában, és föltárja neki azt, hogy mi is történt Máriával, hogy a Szentlélektől van áldott állapotban. József hallgat, figyel a jelekre, figyel az álmokra. Nem az égben él, hanem ezen a földön. Az ő élete igazából az imádságának az anyaga. Az imádságnak – József példájára – mondhatjuk, hogy a mi saját életünk kellene, hogy az anyaga legyen. Minden imádságnak az első lépése önmagunk ismerete, az önismeret.

Érdemes időnként egy belső sétát tennünk. Megnézni, kik is vagyunk, hogyan érezzük magunkat a testünkben. Érdemes megnézni, hogy milyen érzések vannak a szívünkben. Miért kell ezzel foglalkozni? Nekünk magunknak, a mi érdekünkben kell egy kicsit vizsgálnunk azt, hogy tényleg mi is az, amit Istentől kérni akarunk, mire van szükségünk valójában. És ehhez szükséges egyfajta önismeret, és egyfajta elfogadás.

Segít az imádság, hogy az igazi értékeket jobban fölfedezzük. Ha megtanulunk, időt adni Istennek, és látjuk, hogy ez milyen jó, akkor tudunk igazán időt adni egymásnak. Az imádsággal is úgy van, hogy attól javul, ha gyakoroljuk. Ajánlom a kedves testvéreknek, hogy használják ki ezt az adventi időt, hogy az imádságban, önmagunk ismeretében, Isten világosságának a fölismerésében előre tudjunk lépni. Így a Karácsony valóban Jézusnak egy új módon való megszületése lehet bennünk, és új fényt hozhat. Ezt adja meg mindegyikünknek az Úr!”

Összeállította: Túríné Nádudvari Mária

Jézus születése

Télre járt már az idő, midőn Józsefnek és Máriának Betlehembe kellett utazniuk. Augusztus, a római császár ugyanis meg akarta számláltatni országának összes népeit, és azért megparancsolta, hogy mindenki oda menjen, ahová való. József és Mária Dávid királytól származtak és ezért Betlehemből (Dávid városából) valók voltak. Oda kellett tehát menniük. Betlehem azonban kis városka volt, és mire ők odaértek, akkorra már minden lakást elfoglaltak mások. Csak éppen egy istálló volt még üres. Nem tehettek egyebet, behúzódtak oda. És íme, itt született éjjel a kis Jézus, az Isten Fia, kiről az Úr angyala szólt Máriának. Mária pólyába takarta az isteni Kisdedet és jászolba fektette.

A Megváltó születése éjjelén, kint a mezőn a pásztorok nyájaikat őrizték. Egyszerre nagy fényességgel megjelenik előttük az Úr angyala. A pásztorok megijedtek, de az angyal így szólt: „Ne féljete! Nagy örömhírt hozok: ma született Jézus, a Megváltó, Dávid városában. Ott fogjátok őt találni egy istállóban, pólyába takarva és jászolba fektetve.” Az angyal elhallgatott, és sok más angyal szállt alá az égből. Az angyal-sereg szépségesen énekelte e szavakat: „Dicsőség a magasságban Istennek, és békesség a földön a jó embereknek!” Az öröm-ének végeztével az angyalok eltűntek. A pásztorok ekkor Betlehembe mentek. Az istállóban csakugyan megtalálták a kis Jézust pólyába takarva, jászolba fektetve. Rögtön leborultak, és jámbor szívvel imádták az isteni Kisdedet.

Az isteni Gyermekek születése után nyolcadnapra kapta a Jézus nevet. Mikor pedig a kis Jézus negyven napos lett, Mária Józseffel együtt fölvitte őt a templomba, hogy a törvény rendelete szerint bemutassák, s fölajánlják az Úrnak. A templomba jött ekkor egy istenfélő öregember: Simeon, aki igen vágyakozott a Megváltó után, és akinek a Szentlélek kijelentette, hogy amíg az Úr Fölkentjét meg nem látta, addig meg nem hal. És íme, Simeon a karjaira vette a kis Jézust s örvendezve, mondotta: „Már most, Uram, bocsásd el a Te szolgádat békességben, mert szemeim meglátták az Üdvözítőt.” Mikeás próféta megjövendölte, hogy a Megváltó Betlehemben fog születni; Aggeus pedig, hogy nagyobb lesz az új templomnak dicsősége, mert látni fogja a Megváltót. Mint Jézus, úgy az Ő előképe, Dávid is Betlehemben született s ifjúságát elvonulva töltötte.

Ferences lelki nap

December 18-án plébániánk adott otthont a Páduai Szent Antal Ferences Világi Rend régió közösségei találkozójának. Az egész napos rendezvényen közel negyven fő vett részt, melynek témája a prófétaság volt.

Didák testvér, a rendezvény szervezője bevezetőjében így fogalmazott: Isten prófétákat küld a népe számára, hogy közvetítsék az ő üzenetét a népének. Ha kell fenyít, ha kell „sebet üt rajta, de be is köti”, ha kell vigasztal.

Nyitó előadásában Salamon László esperes-plébános többek között Izajás próféta, Szent Ferenc, Szent Pál életén és munkásságán keresztül mutatott rá a prófétaság szépségére és nehézségére, felhíva a figyelmet a mai ember ezirányú küldetésére.

Assisi Szent Ferenc, Szent Klára és a ferences közösség, mint prófétai jel

/részlet Didák testvér előadásából/

(...) mi zavar engem leginkább a prófétai küldetésben, mi az, ami nekem nehézséget okoz, mik az erősségeim és miben szorulok támogatásra ahhoz, hogy a prófétai küldetésemet ellássam? Hogyan tudnám ösztönözni a közösség tagjait a prófétálásra?

Nagyon fontosnak gondolom az egyház, a közösség, a ferences közösség életében ezt a kérdést. Hogy miért? Miért aktuális? Általában van egy nagy lelkesedés, megújulás, lendület. Aztán telnek az évek, megjelenik a kötődés és inkább valami más, valami külső tart össze.

Van közös küldetésünk, és erre szüksége van a kis csoportunknak, szüksége van az egyháznak, a világnak. Szeretetünk, nap mint nap örömeinkkel, nehézségeinkkel, önmagában már egy prófétai tanúságtétel a mai világban. És ti, mi, a közösség felelősei prófétai jelek vagyunk: életünk tanúságtételével a szeretetünkkel, és ahogy elfogadjuk és kísérvük a közösségünket.

Az Úr nevünkön szólított és mi igent mondtunk a meghívásra, a missziónkra. De ehhez sok minden kellhet. Talán fel sem vagyunk készülve? Talán beszélni sem tudunk? Talán nem hallgattunk még eleget? Talán úgy gondoljuk, hogy az életünk nem példamutató? Talán el sem fogadják, amit hirdetni szeretnénk? És hogy mik vagyunk? Porszemek. Sok minden kavarghat bennünk ezzel kapcsolatban. Egyelőre talán csak egy dolog kell. Az alázat. Elhinni azt, hogy ha valaki meghívott, akkor tudja, hogy miért éppen én ülök most itt. Alázat?! Elfogadni azt, amit el sem hiszek, nem is értem. Szent Ferenc talán nem gondolkodott ennyit a prófétaságon. Isten hívta a San damianói kereszt előtt. Elfogadta és élte. És megváltozott körülötte az élet. Vonzott másokat, elhitték Isten szavát. Ezt néha megdöbbentő módon tette.

Prédikálni megyünk Assisibe, szólította Ferenc egy ízben a hallgatag Rufinus testvér. Elindultak. Csendesen, nem nézve se jobbra, se balra, ballagtak végig a városon. Már maguk mögött hagyták sorra a templomokat, amikor Rufinus megszólalt: - Azt mondtad, atyám, prédikálni fogunk. - Mi mást cselekedtünk? - válaszolta Ferenc. Azzal sarkon fordultak, és hazatértek.

„Egész testéből nyelvet csinált” - jegyezte föl később Szent Ferencről első életrajzírója, Celanói Tamás testvér.

A ferences üzenet lényege, hogy az élet mértéke az Evangélium, az Isten szeretete. De ahhoz, hogy tovább tudjuk adni az üzenetet, először meg kell hallanunk. Először az eszünkkel, aztán a szívünkkel. És ez nem egy egyszeri alkalom, hanem egy állandó, tartós folyamat, ami visszahat ránk, személyes identitásunkra és a közösségünk identitására is. Nem mi vagyunk a fontosak, hanem maga az üzenet. Ferenc nem akart mást élni, csak az Evangéliumot.

Részlet Salamon László plébános prédikációjából
(...) a mai napot, a ferences lelki napot bizonyos értelemben a prófétaságnak szenteltük. Szó volt délelőtt Szent Ferencről, Izajás prófétáról és Jeremiásról, Szent Pálról. Most beszéljünk az Újszövetségnek két prófétájáról, két személyről, akit a mai Evangéliumban hallunk, arról a két emberről, akik legközvetlenebbül élték meg Jézus Krisztust a megtestesülés titkában, akik legközvetlenebbül osztoztak abban a csodálatos mondatban és titokban, hogy velünk az Isten. Az egyik ember, az egyik próféta az a Boldogságos Szűz Mária. A Boldogságos Szűz Anya, mint próféta valami hatalmas csoda. Az ősevangélium, a Jelenések könyve asszonyként szerepelteti, Izajás próféta és Lukács evangelista pedig szűzként. A Teremtés könyvében olvassuk, hogy miután az első emberpár bűnbe esett, az Isten így szól a kígyóhoz: mivel ezt tetted, átkozott leszel, ellenkezést vetek közed és az asszony közé, a te ivadékod és az ő ivadéka közé. Ő széttiporja fejedet, te pedig a sarkát mardosod. Az itt szereplő asszony a Boldogságos Szűz.

A Jelenések könyvében pedig ezt olvassuk: az égen nagy jel tünt fel, egy asszony, öltözete a Nap, lába alatt a Hold, fején tizenkét csillagból korona. Fiút szül, fiú gyermeket, aki majd vaspálcával kormányozza mind a nemzetet. Izajás prófétánál mint szűz szerepel: az Úr maga ad nektek jelet, ime a Szűz fogan, fiút szül és Emmanuelnek nevezi el. Lukács evangelista pedig azt mondja: Isten elküldte Gábor angyalt Galilea Názáret nevű városába egy szűzhöz. A Szűzanyában, az asszonyban és a szűzben olyan személyiséget állít eléink a Szentlélek, aki különleges szerepet tölt be az egyes ember és az egész emberiség benső életében. Ő az az asszony, akiről azt prófétálják, hogy széttiporja a sátán fejét szent fia erejével, ő az az asszony, akiről azt mondja a Jelenések könyvének írója, hogy Napba öltözik, vagyis Krisztust ölti magára, lába alatt a Hold, ő az az asszony, aki az angyalok felett áll, akinek fején tizenkét csillagból van a korona, vagyis ő a szenteknek a legszentebbje, az említett szentek királynője, ezt jelenti az előbb említett szimbólum. (...) A másik újszövetségi próféta, aki a Boldogságos Szűzanya után a legkövetlenebb kapcsolatban van Krisztussal a megtestesülés titkán keresztül, az Szent József. Máté evangelista Jézus Krisztus szűzi fogantatását és szűzi születését tárja eléink a mai Evangéliumban. A szűzi fogantatás ténye nem volt problémamentes a közvetlenül érintett két személy egyikének sem,

folytatva a 6. oldalon

az 5. oldal folytatása

József kerül ide most drámai helyzetbe. Máriához hasonlóan Józsefet is arra ösztönzi a Mennyei atya, hogy a problémájának a megoldását, azt felülről várja. József elfogadja ezt az Istentől létrejövő megoldást a hit alapján, tehát Szent Józsefekre is illik az, amit Erzsébet mond a Szűzanyának: boldog vagy, mert hittél, elhitted mind azt, amit az Úr mondott neked. Szent Józsefnek is azt mondjuk, te egy boldog újszövetségi próféta vagy, mert hittél.

Szertartások rendje a ferences templomban

Az 1949-ben írott, „Szokásos szertartások a csongrádi ferences (Szent József) templomban” címet viselő füzetből megismerhetjük a karácsonyi szertartások korabeli rendjét.

Karácsonyi ünnepek

Házfőnök jó előre gondoskodják szép karácsonyfaírók (Oláh cég Alma u.), arra való díszekről és színes villanykörtékről. A díszek és a villanykörték egyházi raktárunkban el vannak helyezve. De jó előre átvizsgálandók, hogy nem kell-e valamit pótolni. A szentélyben 6 db. szép szál fenyő szokott lenni villannyal és lamettával, ízlésesen az oltár körül elhelyezve. Betlehemi felszerelésünk szintén található raktárunkban a Szent Család szobor csoporttal. A fájdalmas oltárnál volt mindig elhelyezve (Benke Ferenc asztalos).

Ének: Karácsonyi énekeket az ünnep előtt vegyük át a hívekkel a litániák előtt vagy után.

Karácsony vigíliája: A szentmise hétköznapi rendben. Délután 3 vagy 4 órakor. Kisded Jézus jászolba helyezése a gyermekek bevonulásával. Rendje a litániás könyvben található. I. Gyermekek Jézus litániája. II. Antifóna. III. Áldás ciboriummal. IV. Beszéd gyermekekhez (rövid). Jézuska megcsókolása. V. Kis Jézus jászolával körmenet a templomban.

VI. Elhelyezése a Betlehembe. VII. Karácsonyi ének.

Éjféli mise: Az éjféli mise asszisztenciával és 10 perces szentbeszéddel.

Pásztorok miséje: 6 órakor néhány perces szentbeszéddel (A ritka misehallgatók miatt.). Alatta gyóntatás – Fontos!

A szentmisek tovább ünnepi rendben. ½ 11 órakor prédikáció a szószékről, utána asszisztenciás szentséges nagymise. Végén pápai áldás a III. Rendieknek. Litánia szokás szerint. (A beszéd elmaradhat!)

Karácsony II. napja: Ünnepi rend. 9 és ½ 11 óra, szentbeszéd röviden, este nincs beszéd. E napon a nagymise templomunk áldozatos díszítőiért és takarítóiért van.

Szilveszter estéje

Este 6 órakor hálaadás, szentbeszéd, statisztika kihirdetéssel. Litánia Jézus nevére, „Expozícióval” és év végi imával (49. oldal), utána „Te Deum” – Oratív – Antifona. Oratív. Tantum ergo... Szentségbetétel.

Házszenelés hirdetése

Ettől kezdve hirdetjük a házszeneléseket, hogy jelentsék a plébánián, hogy kik óhajtanak tartatni.

Újév

Az istentisztelet ünnepi rendben. ½ 11 órakor szentbeszéd a szószékről. A nagymise asszisztenciával, utána ima (46. oldal). Litánia szokás szerint, Jézus nevére veendő recitálva a könyörgésekkel.

Jézus neve napja

Ha hétköznapra esik, lehetőleg legyen egy Szentséges mise prédikációval a káromkodás ellen. D.u. engesztelő imaóra litánia idején az örökimádásból.

Vízkereszt vigíliája

Litánia idején ünnepélyes vízszentelés. A vízzel telt edény az áldoztató rács elé teendő. Mellé asztalkára: tömjén, kréta és arany darab (pl: gyűrű), só és egy tiszta törülköző. A főoltárnál a Mindenszentek litániáját mondja a pap magyarul, utána jó, ha néhány szavas magyarázatot tart a szenteltvíz használatáról, majd a ministránsokkal együtt a vizes edényhez vonul, és ott Oratio tónusban elmondja az áldás előírt imáit. Végén „Te Deum...” és ciborium áldás. Utána a hívek merítenek a szenteltvízből, és azután a szentvizes dézsát hátra viszik a férfiak oldalán levő utolsó oszlophoz. Utána házszenelés s kolostorban és plébánia helyiségekben.

Vízkereszt

Ünnepi rend. Gyűjtés az Afrikai Missziók javára egy kitett perselybe. D. u. litánia szentbeszéddel. Hirdetendő a már bejelentett házszenelések sorrendje.

Magányosak vagyunk...

Magányosak vagyunk, gyorsan száll az idő,
Rohannak a napok, elmúlt egy esztendő.
A sok gondban-bajban azt sem tudjuk néha,
Hogy milyen nap van ma, vasárnap, vagy szerda.

Az élet minket ide-oda dobott,
Családtól, férjunktől minket elszakított.
Este imára kulcsoljuk a kezünk,
A család gondolatban mindig itt van velünk.

Mert az édesanya türelmemmel várja,
Ha megjön a család a kiskapujában.
Kérdés az van ezer: Hogy telnek a napok?
Eltitkoljuk azt is, ha betegek vagyunk.

Örömkben elszállnak a gondok,
Egy kis apróságért nem panaszkodunk.
Munkánk, ha nehéz is, elvégezzük lassan,
Dupla idővel, csak úgy komótosan.

De ők is dolgoznak, futnak az idővel,
Napról-napra csak rohanás az élet.
Csekkeket fizetni, gyereket nevelni,
De jó volna egyszer, pihenten felkelni!

Mondogatják ők is a maguk gondját-baját,
Mindent megtesznek, de nem panaszolják.
Ha eljön az este, csend ül mindenütt,
Milyen árvák vagyunk így egyedül.

Sorsunkon már nem segít a könny,
Csak egy kis remény él a szívünkön:
Betegségben, szenvedésben a Jóisten velünk,
És ha int a sors, csendben elmegyünk.

Keller Mihályné - Bokros

A betlehemi jászol története

Elérkezett az év utolsó hónapja, amikor Jézus Krisztus születésére készülünk. Ebben a hónapban az ünnep egyik legfontosabb szimbólumával ismerkedhetünk meg. A karácsonyi esemény legbeszédesebb jelképe a jászol, melynek története hosszú évekre nyúlik vissza.

Nagyboldogasszony-templom előtti Betlehem

A ferences rend megalapítója, Assisi Szent Ferenc 1222 karácsonyán Betlehemben járt. Olyan nagy hatással volt rá a karácsonyi liturgia, hogy hazatérve a pápához fordult engedélyért, hogy a következő esztendőben ő is hasonlóképpen ünnepelhesse meg a karácsonyt. Szent Ferenc egy barlangot béleltetett ki szalmával, ahová jászlat állított, élő állatokkal és ott tartotta prédikációját a híveknek. Az első igazi jászlat azonban Arnolfo di Cambio készítette 1283-ban Rómában a Santa Maria Maggiore Bazilikában.

Az ötlet aztán gyorsan terjedt az európai városokban. Sok jászol a főszereplőket kiegészítve hétköznapi jeleneteket, mesterségeket is bemutatott. A hagyományos betlehemben a Szent Családon kívül a pásztorok, a háromkirályok és az angyalok is jelen vannak.

Hazánkban is elterjedt szokás a betlehemezés, amelyet december 24-e délutánján játszanak. Ezen a napon felidézük Jézus születésének körülményeit.

Beküldte: Szivák Györgyné

Móra László: Karácsony édes ünnepén

Legyen ma templom minden ember szíve,
Melyben a lélek szárnyat bontogat!
Karácsony édes ünnepén
Legyen imádság minden gondolat.

Legyen ma templom minden ember szíve,
S legyen a templom tiszta, szent fehér.
Karácsony édes ünnepén
Istennek tetsző legyen a kenyér.

Szálljon szívünkbe áldott akarat,
Ez kösse egybe mind a kezeket.
Karácsony édes ünnepén
Te légy vendégünk: Jóság, Szeretet!

Akinek könnyet osztogat az Élet,
És kín a napja, kín az éjjele,
Karácsony édes ünnepén
Ne fuss előle! Óh, beszélj vele!

Testét takard be, s enyhítsd sok sebét!
Óh, lásd meg, tudd meg: testvér ő veled.
Karácsony édes ünnepén
A szíved szépül őt ha öleled.

Az emberszívek örökélő öre
Tegye ma össze mind a kezeket!
Karácsony édes ünnepén
Maradj vendégünk: Jóság, Szeretet!

Beküldte: Szivák Györgyné

Szentek szobrai és keresztek

Folytatva sorozatunkat, most egy Csongrád külterületén található, egy felújítás alatt álló keresztet és egy harangot mutatunk be.

Kereszt a Szántói út végén

A Szentés felé menő közúton, a körforgalom után jobbra egy keskeny műút, a Szántói út végén, egy hármaskútágazásnál áll a fehérre meszelt, lekerekített szárú kereszt. Akácfákkal körbevéve délkelet felé néz a korpusz, mely betonból készült. A jobb kar és a láb sérültek. A kereszten középtájon repedés látható. Alacsony, javításra szoruló kovácsoltvas kerítéssel van bekerítve, melyen régi koszorúk vannak. A talapzat kettős tagozódású, három oldalán bevéselt keresztek vannak, elől ovális vörös gránit tábla és rajta a felirat:

ISTEN DICSŐSÉGÉRE EMELTETTE
GRESKOVITS JÓZSEF
ÉS NEJE
SÁGHY MÁRIA
1937. ÉVBEN

A talapzat jobb alsó részén, a készítőre utaló JUSTIN név található.

A Kilenkesi iskola harangja

A Harang-Szó 2007. húsvéti számában az iskola történetéről olvashattak. A harang az iskolaépülettől délkeletre, az út mellett található. A harangláb suhaktól erősen benőve, most lombok nélkül jól látható. Az építmény U profilú vas anyagból készült. A bádogtető rozsdás, lyukas, rajta köracélból formált kereszt van. Az állapota stabil, viszont festést és környezet rendezést igényel.

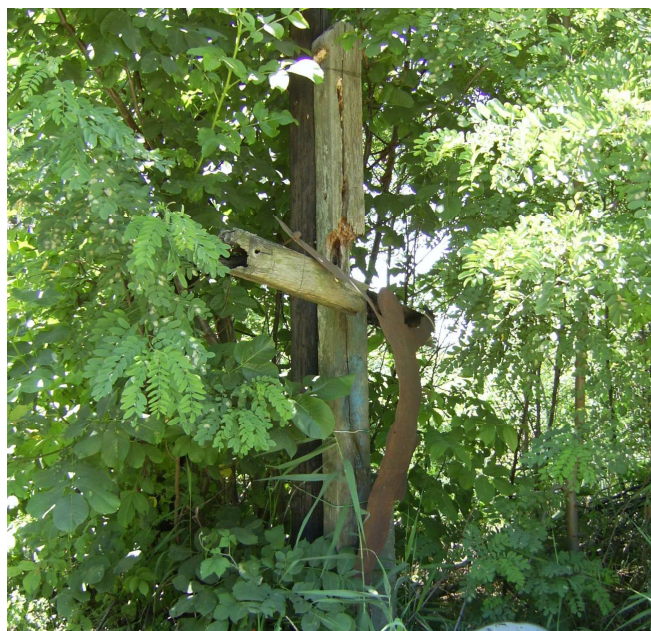
A harang sérült, függőlegesen repedt, ugyanitt csorbult. Felirata:

„EZEN HARANGOT ISTEN DICSŐSÉGÉRE,
TÚRI KIS RÓKUS ÉS TÚRI KIS ISTVÁN
KEZDEMÉNYEZÉSÉRE
ÖNTETTÉK A CSONGRÁDI- KILENCESI ÉS
PATIKAI BUZGÓ KATH. HÍVEK,
AZ ÚRNAK 1927.-IK ESZTENDEJÉBEN.”
ÖNTÖTTE SZLEZÁK LÁSZLÓ
HARANGÖNTŐ BUDAPESTEN.

A másik oldalon Szent Rókus dombormű található, a köréje írt felirat:

„SZENT RÓKUS
KÖNYÖRÖGJ ÉRETTÜNK.”

Kereszt a Mámai rétben

A Harang-Szó 2006. októberi számában „Felújítás” címen kezdeményező írás jelent meg a kereszt megmentésére.

Ezt az út menti keresztet egyházközségünk tagja, Vincze Pali bácsi nagyszülei, Pozsár György és neje Gulyás Valéria állították.

A fából készült kereszt és a vas korpusz mára már teljesen tönkrement. Eredeti helyére 1960 körül egy villanyoszlop került. Ekkor a kereszt a szántóföld közepére lett telepítve. Később onnan csak visszakerült a villanyoszlophoz, ahova az állapota miatt hozzádrótozták.

Ezt az állapotot november 13-án keresztfelújító alkalmi csoportunk megszüntette. A keresztet és a korpuszt behoztuk a templomkertbe, beton alap készült az új fakereszt részére. A munka irányítója Nagy János csépai cserkésztsízt, akinek ezúton is köszönjük önzetlen munkáját. A kereszt helyreállítása és felszentelése az időjárástól függ, de már csak várhatóan tavasszal lesz rá alkalom. Az új kereszt felállításához szükséges anyagok: fagerenda, öntött korpusz, festék, csavarok, sóder, cement, egyéni felajánlás, adomány híján, az egyházközség költségén lettek kifizetve. A következő tervezett felújítás, helyreállítás a szőlők között, a Tombác úti kidőlt kereszt lesz.

Révész József

Egy fiatal lány, aki örökre boldog

Rómában 2010. szeptember 25-én boldoggá avatták Chiara Luce Badanot, a 19 évesen elhunyt olasz származású lányt.

Chiara 1971-ben született. Vallásos családban nőtt fel, akit édesanyja arra nevelt, hogy beszélgesen Jézussal, és mindig igent mondjon neki. Már gyermekkorában aktívan bekapcsolódott az egyház életébe. Számára a kereszténység nem csu-

pán a megszokásból és a hagyományok követéséből állt, hanem az Evangélium tanításának konkrét megvalósításából. Így vált Isten Igéje élete fontos részévé.

A csupa élet, okos, vidám, sportos lány 17 éves korában tudta meg, hogy gyógyíthatatlan betegségben szenved, és hosszas, fájdalmas kórházi kezeléssorozaton kell átesnie. A közel kétéves folyamatot olyan szeretettel, lelkiezővel, hitből fakadó derűvel élte meg, hogy környezetére már akkor igen nagy hatást gyakorolt. Szenvedésében mintegy újra élte Krisztus keresztáldozatát. Nem sírt, nem lázadozott: csöndesen elmélyedt, és kimondta az igent Isten akaratára. Gyakran ismételte: „Ha te akarod, Jézus, én is akarom.” Elutasította a morfiúmot, mert az elvonja tőle a tiszta tudatot. Mindent felajánlott az egyházért, a fiatalokért, a nem hívókért, a missziókért. Édesanyja megkérdezte tőle, hogy nagyon szenved-e, mire ezt válaszolta: „Jézus kihipózza belőlem még a pici sötét pontokat is, és a hipó mar. Így majd amikor megérkezek a Mennysországba, fehér leszek, mint a hó.”

Mennysországba indulása előtt nem sokkal meglátogatták őt a barátai, hogy megvigasztalják, de végül ők kaptak vigaszt: „Nem tudjátok elképzelni, hogy milyen most a kapcsolatom Jézussal ... - mondta -. Érzem, hogy Isten valami többet, valami nagyobbat kér tőlem.”. Chiara sokak kitartó kérésére ezt írta a Szűzanyának egy cédulára: „Mennyei Édesanyám, kérem tőled a gyógyulásom csodáját; és ha ez nem egyezik Isten akaratával, kérlek, adj erőt, hogy soha ne adjam fel!” - és hűséges maradt ehhez az elhatározásához. Chiara felkészült a találkozásra, nem félt meghalni. Ezt mondta az anyukájának: „Már nem kérem Jézustól, hogy jöjjön, és vigyen a Mennysországba, mert még szeretném felajánlani neki a fájdalmamat, hogy egy kicsit osztozhatok vele a keresztben.” A fiataloknak ezt üzent: „A fiatalok a jövő. Én nem futhatok tovább, de át szeretném adni nekik a fáklyát, ahogy az Olimpián szokás. Egy életük van, és azt megéri jól leélni!” A temetési misére mennyasszonyi ruhát választott, és előkészítette az énekeket és a könyörgéseket. A szertartásnak ünnepnek kellett lennie, ahol senki nem sír. Ezek voltak az utolsó szavai: „Mama, légy boldog, mert én az vagyok! Szia!”

Mit jelent számunkra e fiatal lány alakja, életszentsége: Chiara fájdalmai ellenére is elfogadta és teljesítette, amit Isten kért tőle. A fiatalok számára csodálatos tanúságtétel az övé. Manapság jellemző, hogy a szentekre, mint tőlünk távoli, múltbeli személyekre gondolunk. Chiara élete azonban megmutatja mindannyiunk számára, hogy a mai világban is van lehetőség úgy élni, mint a szentek.

Összeállította: Túríné Nádudvari Mária

Megbocsátás

Meggörnyedt asszony ült magába roskadva a templomban. Imádkozott: *Uram közeledik a Karácsony, meg úgy egyébként is, add, hogy meg tudjak bocsátani az ellenem vétkezőknek!*

Megszólalt az orgona.

Gyónom a mindenható Istennek... mondta valamivel később a hívekkel, de a következő gondolat mindent összezavart: képtelen vagyok megbocsátani! Vagy nem is akarok? Mindenem odaadtam és legfőképpen önmagam, Uram, te tudod, szófogadó voltam – vallott hangtalanul Istennek.

Korai gyermekkorára gondolt, amikor kis barátnőivel önfeledten futkosva élvezte a nyarak hőségét, az ős színeit, a tél tisztaságát, a tavasz ébredését, a család teljességét.

A ministránsok az oltár előtt fejet hajtottak. A szentmise perceibe és az akaratán kívül feltörő emlékek szépségébe fájdalom hasított. Az édesapja meghalt. Akkor csak 9 éves volt.

Az atya megkezdte prédikációját. Vajon miről beszélt? Biztosan a szeretetről, vagy az elveszett báránykáról... hallotta, inkább a hangot, mint a plébános mondandójának értelmét, vagy üzenetét.

A szülei elváltak, de az apjával a tragikus eseményig tartotta a kapcsolatot. Az igazsághoz tartozik, hogy csak akkor, amikor az anyja ezt megengedte, vagy titokban, ha az anyja úton volt. Sokat volt úton és ő sokat volt egyedül. Édesanyja férjhez ment. A lánya elvesztette a gyerek számára olyan fontos biztonságérzetet. A ház új ura mindenáron át akarta venni az apa szerepét. Ez alatt nem a szeretetet, az oltalmat értette, hanem a fenyegető magatartást, a verések és a végeláthatatlan feladatok sorozatát. Tette, tehette ezt édesanyja hallgatólagos beleegyezésével. *Uram, nem baj, ha anyát nem édesanyámnak tekintem? Az „édesnek”, valahogyan mély értelme van, nem fogalom, inkább érzelem.* Öccse született. Remélte, valami megváltozik, valakit ő is szerethet és viszonszeretik. Nem múlt el hosszú idő és rájött, hogy szülei nem a testvér, hanem a cseléd szerepét szánták neki. Kegyetlenül bántak vele. Az öccse kívülről szemlélte a példát, és tanult. Testvéreivel távolságtartó, hideg ember lett.

A plébános a magasba emelte az ostyát.

Valahol olvasta, hogy a szeretet mindenek fölött való, a szeretetben nem fér meg a gyűlölet - de a tévedés igen.

Tovább imádkozott: *Uram, tévedek? Talán mégis szerettek? Tudom, hogy te nekem mindig megbocsátasz, kérlek, adj erőt, hogy én is megbocsássak, tudjam követni a példád, tudjak*

irgalmas lenni. Könyörgünk mondta az atya - akkor vagy előbb? – jelen volt, nézte, hallgatta, de nem látta, nem hallotta a szertartás részleteit. Feltörő, állandóan visszatérő múltbéli sérelmei megzavarták, elárasztották gondolatait, szívét lelkét, akár a megduzzadt folyó.

Uram, látom, együtt kell élnem a történetekkel. Hogy tegyem? Valaki azt mondta, el kell engedni a múltat, végeredményben már egyetlen szereplője vagyok, a többiek távoztak az élők sorából. Istenem, hogy tegyem le a keresztem? Hívó ember vagyok, mégsem tudom, hogyan kell reagálnom az engem ért rosszra. Egy ima foszlányai jutottak eszébe: Érints meg kezedd, amelyből irgalom, gyógyulás, tisztulás, megbékélés, szeretet és öröm sugárzik. Érints meg irgalmaddal! Érints meg szereteteddel!

Az oltáron lévő virág megrezzent. A gyertya fényében új színt kapott.

A szentmise váratlanul véget ért. Menjetek békében, mondta az atya. Békében? Ki tanítja meg erre a háborgó szívű embert?

A megbocsátás erő, amely sebeket gyógyít, segít elengedni a múltat, előrevetíti a jövőbe vetett hit megvalósíthatóságát. Tovább töprengett. Ha minden eddigi történet egy nagy máglyára tehetne... Nem lenne helyes, mert élete irányt változtatott, családjá van, gyermekei és unokái szeretik. Ők is a múltja, de jelenének egy része is, annak a jelennek, amely nem fekete, nem is szürke. Egy új világ. Nem égetheti fel.

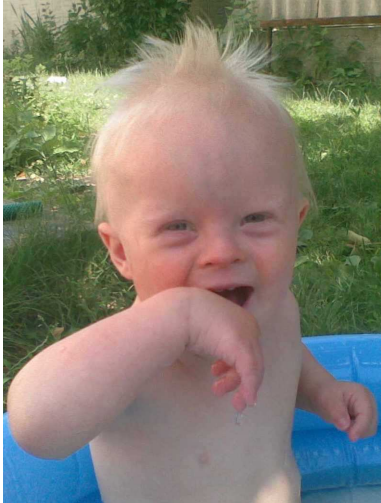
Isten megbocsát nekem, és a feladatom, hogy ezt a kegyelmet tovább vigyem - folytatta a megkezdett gondolatot. Az élet lehet boldogsággal teli, élhető, talán kezelhető és irányítható is, de sötétté és üressé is válhat. Hitünket veszítve, elveszíthetjük az irányítást is életünk felett. Ilyenkor kiáltunk Istenhez, kérjük, hogy engedje szeretni életünk perceit.

A templomudvarban rég nem látott ismerőse lépett hozzá. – Angyalkám, de jól nézel ki! Biztosan nagyon boldog vagy, nem is csodálom, hallottam az unokád... Meglepően kapta fel a fejét. Még soha nem hívta senki angyalkámnak, és senki nem mondta, hogy boldog lehet.

Vajon tényleg az, mindenki észrevette, csak ő nem látta, a múlt hegycsúcsként magasba ívelő terhében megrekedve? Gondolatai új fordulatot vettek. A háta már nem volt görnyedt, a szemében egy fény gyulladt éppen akkor, amikor a nap szokatlanul fényes sugara az aranyruhába öltöztetett Szűzanya szobrára érve megpihent. Elköszönve, lépteit szaporábbra vette. Várta a családot.

Szilágyi Edit - Óbecse

„Aki befogad egy ilyen gyermeket az én nevemben, engem fogad be.” (Mk 9,37)

A mai ember könnyen ítéletet mond a gyengék, az elesettek felett. Válogatunk az ideológiák, az erkölcsi mércék, vagy akár az isteni parancsok között. Ez igen, az nem. Pedig Krisztus útmutatása elég egyértelmű. Legfőbb cél a halhatatlan

lélek üdvössége. Isten legnagyobb és legszentebb ajándéka pedig maga az élet. Lehetnek helyzetek, amikor minden észérv az élet ellen szól, akkor is érdemes kitartani a Teremtő akarata mellett.

Erre legyen példa Andriskám születése. Az ő története is úgy kezdődött, mint bárki másé. Szülei és hat testvére várta jövetelét. A 11 hetes magzati szűrővizsgálaton kiderült, hogy valószínűleg genetikai rendellenessége van. „Természetesen” rögtön tájékoztattak, hogy ennek a babának nem kell megszületnie. Majd vizsgálatok sora követte egymást, és bebizonyosodott, hogy a gyanú nem volt alaptalan.

A világ fenekestől fordult fel, és mindaz, ami addig biztosnak tűnt az életben hirtelen semmivé lett. Sötétbe borult minden. Mégis maradt egy fénysugár: Isten mindent megtehet!

Jöttek a biztatások, vigasztalások: „Isten nem ejt hibát!”

Félévnyi várakozás és folytonos imádság után végre eljött az idő. Kétségekkel, félelmekkel keveredett örömmel vártuk érkezését. Egy kora tavaszi reggelen megszületett egy gyönyörű, formás kisfiú. Boldogság töltötte el a lelkem. Néhány óra múlva kiderült, hogy légzési nehézségek miatt inkubátorban van. Másnap Szegedre szállították az intenzív osztályra.

Egy hét telt el egymástól elválasztva, mire rendeződött a probléma, amiről azt hittük csak átmeneti. Végre megismerhettük egymást, a kezemből tarthattam, magamhoz ölelhettem. Lassan kezdett minden a helyére kerülni. Még néhány nap és haza mehettünk. A testvérek már nagyon várták, és gyönyörködtek benne. Elkezdődött a mi közös életünk.

Egy kicsit más volt, mint a többiekkel. A fájdalom és szorongás mennyei örömmel keveredett szívemben. Andris növekedett és fejlődött szépen,

mi pedig mindent megtettünk, hogy segítsük ezt a folyamatot. A szakemberek is csodálkozva állapították meg, milyen szép, élénk gyermek. Később testi fejlődését visszavetette szívproblémája, de továbbra is megmaradt végtelen kedvessége. Mosolya, édes hangja mindenkit felvidít, aki látja őt. Valahányszor rátekintek, megtelik a szívem szeretettel és hálával a mi Teremtőnk iránt. Ami borzasztó csapásnak tűnt, Isten áldásává vált. Megtört lelkem, a Gondviselésbe vetett megcsorbult bizalmam folyamatosan gyógyul. Már átéltem tapasztalat számomra, amit elméletben oly régóta tudok, hogy a legszörnyűbbnek tűnő dolgok is csodává változnak Isten kegyelme által. A mi biztos kösziklánk, Jézus megtart minket, bármilyen viharok is tépdesik hitünket.

Mi az Úr elgondolása jövőnkéről, nem tudom, de egyben biztos vagyok: Andrissal olyan ajándékot kaptunk, amiért életem végéig hálás leszek.

Tóthné Horváth Varga Anikó

Betlehemi csillag

Óh, Istenem, már itt a karácsony,
hidegre fordult az idő,
hófehérbe öltözött az erdő, a mező.
Odafenn az égen millió csillag
oly fényesen ragyog.

Óh, te betlehemi csillag, merre vagy vajon?
Kereslek már az égen, a földön, de nem talállak.
Sötétség borult a szívemre,
de én továbbra is kereslek.

Csilingelő szán suhan végig az utcán,
az éneklő angyalok után,
amíg a meleg szobában szikrázva ég a tűz,
addigra a karácsonyi ének is felcsendül.
És erre örömmámor, békesség fut végig a szívekben,
s magadhoz öleled mind a tiedet,
s felemeled kisfiadat, leányodat,
megmutatod a kicsi Jézuskát és a feldíszített
karácsonyfát.

Micsoda öröm fut végig a kicsi szíveken!
Látod felragyogni a csillagot a kicsi szemekben.
Megvan! Nem kell keresni fent az égen,
most már itt van a mi szívünkben.

Szivák Györgyné

**Látogasson el plébániánk honlapjára a
www.kistemplom-csongrad.hu
weboldalra.**

Anyakönyvi hírek

Keresztelés

November 21.

Lévai Martin Vilmos

November 28.

Varga Rajmund Dávid

December 5.

Szántai Milán

Házasságkötés

November 6. - Schwartz Tibor és Pap Márta

Templomi illemtan

Reméljük, hogy sorozatunkban hasznos információt találhat a templomot ritkán látogató ember és a naponta templomba járó is. Javaslatunk nem öncélú illemszabályok, hanem elősegítik a szentmise átélését, és megalapozzák a közös ünneplés megfelelő légkörét. Előző számunkban a katolikus vallási szokások tiszteletben tartásáról írtunk. Most a templomba való megérkezésről és a bejövételről esik szó.

Templomba megyek

Azért megyünk a templomba, hogy az Úrral találkozzunk. Ha valakihez látogatóba megyünk, ott nem viselkedhetünk akárhogyan. Kötnék az illendőség szabályai. A templomnak is vannak illemszabályai.

Már otthon elkezdjük a készülődést. Először is az öltözködés! Megfelelő öltözékben illik jönni. Ha nem is mindig ünneplőben, de öltözetünk mindig fejezze ki az Úr Jézus iránti tiszteletünket. Csak néhány példa: férfiaknak még nyáron sem illik rövidnadrágban megjelenni. Úgyszintén ujjatlan trikóban sem! (Ez vonatkozik a hölgyekre is!) Vasárnapon és ünnepnapon természetesen igyekszünk a legjobb ruhánkat felvenni. De hétköznap, munkába menet vagy jövet munkaruhámban is nyugodtan bemehetünk a templomba. Arra mindig legyen gondunk, hogy ruházatunk a keresztény erkölcs és jó ízlés követelményeinek mindenben megfeleljen.

A díszes ruhánál sokkal fontosabb, hogy rendbe hozzuk lelkünket. Családunknak észre kell vennie, hogy a jó Istenhez készülünk látogatóba. Zsörtölődve, haragosan, mérgesen nem illik a templomba indulni.

Ha szentmisére megyünk, úgy induljunk el, hogy pontosan odaérjünk. Ha nemtörődömségből, vagy akarattal elkésünk, bűnt követünk el. Ezért inkább 10 perccel előbb érkezünk, mint 1 perccel később. Ha előbb érkezünk, nagyobb eséllyel tudunk lélekben fölkészülni a szentmisére és találunk ülőhelyet is.

Szentmisére mindig vigyünk magunkkal olyan imakönyvet, amellyel bele tudunk kapcsolódni az esetleges közös imádságba, vagy éneklésbe.

A templomban

Amikor belépünk a templomba, a szenteltvíztartónál meghinethetjük magunkat szenteltvízzel, és keresztet vetünk. Mindjárt hozzáteszem, hogy eközben nem hajtunk térdet. Mert közismert téves szokása sok kedves hívőnek, hogy a szenteltvízzel történő keresztvetés közben térdet is hajt.

A két cselekedetet el kell választani egymástól. A szenteltvízzel történő kereszttetés mély jelentést hordoz. *Bűnbánatunkat akarjuk kifejezni*, tiszta szívvel akarunk a templomba lépni, tiszta szívvel akarunk Isten elé állni. Ez a gesztus emlékeztet keresztségünkre és eltörli a bocsánatos bűnöket. Természetesen ez nem helyettesíti a szentgyónást, ha súlyos bűneinkért kell bocsánatot kérnünk. Ezért fontos, hogy tudatosan, összeszedetten, szépen végezzük. Elkapkodott, elnagyolt kereszttetés inkább megcsúfolása ennek a lelki tartalomban oly gazdag és méltóságteljes cselekedetnek, a bűnbánatnak.

Férfiak, fiúk *fedetlen fővel* lépjenek be a templomba. Mielőtt beülünk a helyünkre, *térdet hajtunk* az Oltáriszentség felé, így köszöntve Jézust most már megtisztult lélekkel, és nem akadályozva meg térdhajtásunkkal a mögöttünk érkezőket. Ugyancsak térdet hajtunk akkor és ott, ahol a templomban megállni szándékozunk. Mindig féltérddel hajtunk térdet. Egy pillanatig így maradunk, azután minden sietség nélkül felállunk. Jegyezzük meg jól: *térdehajtás közben soha sincs kereszttetés!*

Ha valamilyen okból (betegség, lábfájás) nem tudunk térdet hajtani, akkor egyenesen megállunk és csak a fejünket hajtjuk meg.

Figyeljünk az *örökmécsesre*, nem biztos, hogy az Oltáriszentséget a szentélyben őrzik! Főleg nagy templomban gyakori, hogy a Szentség egy mellékoltárnál, sőt külön ajtóval elzárt szentségi kápolnában van. Ha ilyenkor mechanikusan térdet hajtunk az oltár felé, az közönséges bálványimádás.

A padban ne ülünk *a pad szélére*. Mások is szeretnének leülni, de nagyon sokszor nem merik zavarni a pad szélén "elmerülten" imádkozót. A pad szélére ülni akkor, amikor a közepén is van hely, szeretetlenség, mert ezzel esetleg idősebb vagy fáradtabb embertársainkat megfosztjuk az ülés lehetőségétől. A padba érve ne ülünk le azonnal, hanem *térden állva* néhány közvetlen szóval köszöntsük Jézust, s csak utána ülünk föl és várjuk a szentmise, vagy más ájtatosság kezdetét.

Miután elfoglaltuk helyünket, *imádkozni kezdünk*. Nem emberek, hanem Isten kedvéért jöttünk a templomba: ne tekingessünk körül ismerősöket keresve. Imádkozás közben nem lógatjuk a kezünket, hanem vagy összekulcsoljuk, vagy imakönyvet tartunk.

Összeállította: Túríné Nádudvari Mária

Vajdasági barátok között

Testvér-egyházközségünk meghívására december 4-én a szerbiai Óbecsére látogatott plébániánk nyolcfős csoportja.

Közel három órás utazást követően érkeztünk a Tisza-parti kisvárosba. Vendéglátóink a Pádúai Szent Antal Plébánián szeretettel, barátokként fogadtak bennünket. A hideg, szeles időben jól esett a forró tea és a finom sütemény, amelyekkel vártak. A délelőttöt beszélgetéssel és Tisza-parti sétával töltöttük. Tartózkodásunk helyén, a hittanterem központi részén egy fiatal lányt ábrázoló képre lettünk figyelmesek, aki ismeretlen volt számunkra. Vendéglátóinktól tudtuk meg, hogy a kép egy olasz kislányt, a 19 éves korában elhunyt Chiara Luce Badanot ábrázolja, akit ez év szeptember 25-én avattak boldoggá Rómában. Ezt a képet később a templomban is viszontláttuk. *Róla bővebben a 9. oldalon olvashatnak.*

Ebéd után átmentünk a Pádúai Szent Antal templomba, amelyet Pósa László plébános mutatott be, és mesélt a történetéről. A városközpontba tett sétánk során betértünk az ortodox templomba, ahol megcsodáltuk a jellegzetes templombelsőt, a számunkra szokatlan elrendezést és a pazar díszítésű ikonokat. A főtér másik oldalán álló Belvárosi Nagyboldogasszony templomban szentmisén vettünk részt, ahol Fuderer László plébános külön is köszöntött bennünket. Éppen azon az estén látogatott el a templomba „Szent Miklós püspök” is, aki a név szerint szólított gyerekeket megajándékozta.

A nap folyamán beszélgettünk arról, hogy miért is szeretünk Óbecsére jönni. Különböző vélemények hangzottak el, de legszebben egyik útítársunk fogalmazott, aki szerint itt lélekben feltöltődünk. Hát valóban így, lélekben feltöltődve érkeztünk haza. Köszönet érte, kedves vendéglátó barátaink!

Túríné Nádudvari Mária

*Anyakönyvi hírek**Halottaink**Antal Mátyás**Vajda Lajosné - Bori Margit**Balázs Istvánné - Szabó Rozália**Szűjártó Józsefné - Lantos Piroška**Csépe Pál**Megyesi Anna**Varga Istvánné - Németh Mária**Kallai Dezső**Tápai Balázs**Oláh József**Hajdú István**Sági Ferenc Józsefné - Hajdú Margit**özv. Túri Sándorné - Csépe Viktória*

*Adj irgalmat, adj nyugalmat,
Ó Atyánk a lelkeknek!*

Isten szolgája, Kaszap István

Halálának 75. évfordulóján, december 19-én szentmisében emlékeztünk meg a Szent József templomban Kaszap Istvánról, akinek a neve bizonyára ismerős többek számára. Életrajzi regények, életpéldája feletti elmélkedések jelentek meg róla, sőt költemények is születtek a tiszteletére. Mi a titka, mi a varázsa ennek az ifjúnak, aki 1916. március 25-én született, és akit az Úr 19 éves korában magához szólított. Mivel érdekelt ki, hogy felfigyeljen rá egy ország, s maga a keresztény világ, és példaként álljon az ifjúság, de minden keresztény, minden ember előtt. Mélyen vallásos, ötgyermekes családból származott. Középiskolai tanulmányait a ciszterciták székesfehérvári Szent István Gimnáziumában végezte. Nyelveket tanult és rengeteget olvasott. Milyen hivatást választ ez a 18 éves fiú a jeles érettségivel, aki az iskolai

önképzőkör elnöke, a Mária Kongregáció titkára, a cserkészcsapat őrvezetője, ifjúsági tornászbajnok és mindenki által megbecsült tagja a közösségnek? A gimnázium utolsó évében végzett lelki gyakorlat alatt fogant meg benne az elhatározás, hogy jezsuita szerzetes lesz. 1934 nyarán vonult be a budai újoncházba, és teljes odaadással vetette bele magát a szerzetesi életbe. Az eddig egészséges és edzett fiún azonban egymás után törtek ki a betegségek különböző fajtái, amelyekkel szemben az akkori orvostudomány tehetetlennek bizonyult. Szenvedéseit és betegségét zúgolódás nélkül, Isten kezéből ajándékként fogadta. A kórházban szeretettel gondolt betegtársaira, és buzgón apostolkodott, hogy őket Istenhez vezesse. A bűnösök megtéréséért „sokat és sokáig” akart szenvedni, s amikor kínjai a legnagyobbak voltak, felajánlásában akkor is kitartott. Testi szenvedéseire a hivatásáért való aggodás társult. Ugyanis betegsége miatt nem tudott megfelelni a követelményeknek, ezért 1935 novemberében elbocsátották a szerzetből.

Óriási szenvedések között 1935. december 17-én, a hajnali órákban lépett át az örökkévalóságba. 19 évet élt ezen a Földön. Mielőtt elvesztette eszméletét, életének utolsó perceiben, néhány soros írásban így búcsúzott szüleitől: „Isten veletek! Odafönn találkozunk. Ne sírjatok! Mennyei születésnap ez. A jó Isten áldjon meg benneteket!” Hat évvel halála után, Rómában megindult boldoggáavatási eljárása. Kaszap István ma még nincs a boldogok sorában, de számtalan imameghallgatás, folyamatosan bővülő dokumentáció tanúsítja, hogy rövid élete példa lehet mindannyiunk, s különösen a fiatalok számára. Ezért kérjük a papokat, a hitoktatókat és ifjúságunk vezetőit, tegyenek meg mindent, hogy a fiatalok megismerjék az ő életét, lelki gazdagságát, akiben igazi keresztény példaképet láthatnak.

Túriné Nádudvari Mária

Kiadványunk támogatója:

ORHIDEA TEMETKEZÉS

Csongrád, Erzsébet u. 32.

Éjjel-nappal hívható telefonszám:

06-63/471-121

Rejtvénysarok

1. Keresztrejtvény

Kedves Gyerekek!

A sorok kitöltése után a sötétített oszlopban található megfejtést 2011. február 20-ig adjátok le írásban a sekrestyében, vagy honlapunkon a Harang-Szó/Rejtvénysarok menüpont alatt elektronikus úton juttassátok el a szerkesztőségünk címére.

A helyes megfejtők közül kisorsolt három főt jutalomban részesítünk.

1. „Íme az Isten”
2. A világ teremő ura
3. Itt született Jézus
4. A biblia egyik könyve
5. Augusztus 20-án ünnepeljük
6. Itt tette Jézus első csodáját

2. Karácsonyi kvíz

1. Ki mondta ezt Józsefnek: „József, Dávidnak fia, ne félj magadhoz venni Máriát?”

- a) Egy angyal, b) Mária apja,
c) József apja, d) A város vezetője.

2. Ki volt a Római Birodalom császára Jézus Krisztus születésének idején?

- a) Augustus, b) Heródes, c) Néró, d) Agrippa.

3. Hol született Jézus?

- a) Jeruzsálemben, b) Názáretben,
c) Betlehemben, d) Jerikóban.

4. Hova fektette Mária az újszülött Jézust, miután bepólyálta?

- a) Vendégfogadó ágyára, b) Jászolba,
c) József tartotta a karjában, d) Egy rokonuk házába vitte.

5. Kik mondták ezt egymásnak: „Menjünk el mind Betlehemig?”

- a) József és Mária, b) A pásztorok,
c) A bölcsek, d) Heródes és az írástudók.

3. Karácsonyi szókereső

A betűhálóban Jézus születéséhez kapcsolódó szavak és két próféta neve található, akik fontos dolgokat jövendöltek a Messiásról.

Keresd meg ezeket a szavakat a hálóban. Vízszintes és függőleges irányban jobbra-balra, illetve lefelé vagy felfelé húzd ki őket. A megmaradó betűkből egy értelmes kifejezést állíthatsz össze, amit szintén küldj be a szerkesztőségünkbe.

ANGYALOK ÁCS BETLEHEM BÖLCSEK
CSILLAG ÉZSAIÁS HERÓDES IGE JÁSZOL
JÓZSEF MÁRIA MESSIÁS MIKEÁS
NAPKELET NÁZÁRET NYÁJ PÁSZTOROK

1.								A
2.					N			
3.								M
4.								K
5.								N
6.	K							

Az előző lapszámban lévő rejtvény megfejtése:

Betegek kenete

A helyes megfejtés beküldői, a Piroskavárosi Általános Iskola 3. és 4. osztályos hittanosa, akik jutalomban részesülnek. Gratulálunk!

4. Zenei kavalkád

Honlapunkon is található egy ünnepi feladvány. Mégpedig hét karácsonyi énekből összemixelt zenei hanganyag.

A feladat az, hogy ismerjete fel minél többet vagy akár mindet a hallottakból és szintén juttassátok el részünkre a dalok címeit.

6. Ki volt a király Jeruzsálemben Jézus születése idején?

- a) Dávid, b) Saul, c) Heródes, d) Nebukadnec cár.

7. Honnan érkeztek a bölcsek Jeruzsálembe?

- a) nyugatról, b) északról, c) délről, d) napkeletről.

8. Mi vezette a bölcseket?

- a) felhőoszlop, b) tűzoszlop, c) csillag, d) angyal.

9. Milyen ajándékokat vittek a napkeleti bölcsek Jézusnak?

- a) Aranyat, ezüstöt és tömjént, b) Ezüstöt, tömjént és mirhát,
c) Tömjént, mirhát és fahéjat, d) Aranyat, tömjént és mirhát.

10. Hányan voltak a napkeleti bölcsek?

- a) Nincs megírva a Bibliában, b) hárman, c) heten,
d) tizenketten.

A válaszaitokat hasonló módon várjuk:

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.

N	A	P	K	E	L	E	T	K	K	Á
Á	S	Á	I	A	S	Z	É	A	O	C
Z	E	S	K	J	Á	S	Z	O	L	S
Á	D	Z	E	Ó	E	G	I	R	A	Á
R	Ó	T	S	Z	K	Á	C	S	Y	I
E	R	O	C	S	I	L	L	A	G	S
T	E	R	L	E	M	J	Á	Y	N	S
O	H	O	Ö	F	M	Á	R	I	A	E
N	Y	K	B	E	T	L	E	H	E	M

Az oldalt összeállította: Pap Imre

Kegyelettel emlékeztünk

Antall József néhai miniszterelnök előtt tisztelegve december 18-án szentmisében emlékezett meg, majd a Kolostor épület előtt felállított mellszobránál koszorút helyezett el plébániánk közössége.

Jótekonysági hangverseny

December 17-én immár hatodik alkalommal rendezte meg templomunkban a Piroskavárosi Általános Iskola jótekonysági hangversenyét. Az elmúlt évek hagyományát követve a diákok mellett fellépett több pedagógus is. A közel másfél órás előadás alatt nem maradt el a karácsonyi dalok közös éneklése sem.

Érzések (részlet)

Láng, ami fellobban a tűzből,
fájdalom, ami töri a szívet,
vidámság, ami kell az élethez.

Víz, ami nélkül meghal az ember,
föld, amire szüksége van a növénynek,
levegő, ami segít abban, hogy éljünk,
s minden Isten teremtmese.

Komlósi Szilvia 5. osztályos tanuló

Ünnepi szentmisék rendje

Dátum	Szent József templom	Szent László templom
December 24.	24.00 óra	18.00 óra
December 25.	08.00 óra	09.00 óra
December 26.	08.00 óra	09.00 óra
December 31.	17.00 óra	---
Január 1.	08.00 óra	09.00 óra

Közelgő ünnepek

- január 1.: Szűz Mária, Isten Anyja. Újév;
- január 2.: Vízkereszt;
- január 9.: Urunk megkeresztelkedése;
- február 2.: Gyertyaszentelő Boldogasszony.

Fiatalkok!

Szeretettel vár tagjai sorába a Szent József Plébánián működő 575. számú Szent György Cserkészcsapat. A foglalkozásokat péntekenként 16.00 - 17.00 óra között tartják a plébánia Kolostor épületében.

Irodai fogadóórák a plébánián

Hétfő, szerda, péntek: 9.00 – 12.00 óra

Tisztelt Olvasóink!

A Harang-Szó előállításához anyagi támogatókat keresve magánszemélyek, vagy vállalkozások - a lap szellemiségét nem sértő - hirdetéseinek is helyet biztosítunk kiadványunkban.

Szerkesztői üzenet

Terveink szerint lapunk következő száma február végén jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásaitak legkésőbb február 20-ig juttassák el a szerkesztők részére.

Köszönjük a kedves hívek munkáját templomunk takarításában, pénzadományait ünnepünk szebbé tételéhez, és Pap Imrénének a felajánlott karácsonyfát.

HARANG-SZÓ

36. szám

Csongrád-Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László - templom híveinek lapja. Megjelenik évente hat alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Salamon László esperes-plébános
Szerkesztők: Fekete Imre, Túrinné Nádudvari Mária

Tördelés-formázás: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroksa János tér 4. sz.

Tel./fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: stjjozsefplebania@csongrad.hu

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád